

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 10Co/121/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2514201616
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 05. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Dušan Čimo
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2015:2514201616.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v právnej veci žalobkyne: PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o., Bratislava, Pribinova 25, zast. splnomocnenkyňou: Advokátska kancelária JUDr. Andrea Cviková, s.r.o., Bratislava, Kubániho 16, proti žalovanej: K. K., nar. XX. K. XXXX, bytom Q., C. P. XXX/X, o 1.155,15 eur s príslušenstvom, za účasti vedľajšieho účastníka na strane žalovanej: Občianske združenie VŠEOBECNÁ OCHRANA PRÁV SPOTREBITEĽOV, Bratislava, Šafárikovo námestie 7, zast. advokátom: JUDr. Patrik Podhorský, Bratislava, Zámocká 36, vedenej Okresným súdom Trnava pod sp. zn. 14C/154/2014 takto

rozhodol:

Odvolací súd p r i p ú š ť a späťvzatie žaloby, rozsudok Okresného súdu Trnava z 12. decembra 2014 č. k. 14C/154/2014 - 40 r u š í a konanie z a s t a v u j e .

Žalobkyňa ani žalovaná nemajú právo na náhradu trov konania.

Vedľajšiemu účastníkovi na strane žalovanej náhradu trov konania nepriznáva.

o d ô v o d n e n i e :

Rozsudkom označeným vo výroku tohto uznesenia odvolacieho súdu súd prvého stupňa I. zamietol žalobu a II. žalovanej nepriznal náhradu trov konania.

Podaním z 18. decembra 2014, došlým súdu prvého stupňa 30. deň rovnakého mesiaca i roka do konania ako vedľajší účastník na stranu žalovanej vstúpilo občianske združenie uvedené v úvodnej časti tohto uznesenia odvolacieho súdu a následne podaním z 28. januára 2015, podaným najskôr telefaxom rovnaký deň a doplneným originálom podaným na poštovú prepravu súdu prvého stupňa na pošte Bratislava 26 deň nato vzala žalobkyňa žalobu celkom späť.

Žalovaná na výzvu, aby sa k späťvzatiu žaloby vyjadrila, nereagovala a vedľajší účastník na jej strane so späťvzatím vyslovil súhlas (požadujúc však tiež náhradu trov konania na právnej službe s prihliadnutím k tomu, že zastavenie konania zaviniła žalobkyňa - späťvzatím žaloby po vstupe vedľajšieho účastníka do konania).

Podľa § 208 a § 79 poslednej vety O. s. p. ak je žaloba vzatá späť, keď už rozhodol súd prvého stupňa, ale jeho rozhodnutie nie je dosiaľ právoplatné, odvolací súd rozhodne o pripustení späťvzatia. Súd späťvzatie nepripustí, ak druhý účastník s tým nesúhlasí. Ak späťvzatie pripustí, odvolací súd zruší rozhodnutie súdu prvého stupňa a konanie zastaví.

Podľa § 159 ods. 1 O. s. p. doručený rozsudok, ktorý už nemožno napadnúť odvolaním, je právoplatný.

Žalobkyni z prejednávanej veci (splnomocnenkyni účastníčky s plnomocenstvom pre celé konaní v osobe tzv. advokátskej obchodnej spoločnosti) bol doručený rozsudok približne vyšie 13. januára 2015, rovnako tak advokátovi vedľajšieho účastníka a napokon u žalovanej sa tak stalo 14. januára 2015. Práve uvedené znamenalo, že žalobkyňa mohla do 28. januára 2015 vrátane napadnúť rozsudok včasným odvolaním a rovnaké oprávnenie mala žalovaná, i keď iba v časti trov konania do 29. januára 2015 vrátane (keďže zamietnutím žaloby ako rozhodnutím vo veci samej vyznievajúcim v prospech žalovanej účastníčka v tomto procesnom postavení subjektívne oprávnenie brojiť odvolaním proti rozsudku aj vo veci samej stratila). Vedľajšiemu účastníkovi na strane žalovanej oprávnenie napadnúť rozsudok odvolaním nevzniklo (vo veci samej práve pre postavenie sa do sporu na stranu účastníčky, ktorá v prvom stupni uspela a v časti trov konania pre vstup do konania až v takom jeho štádiu, v ktorom bol vznik trov prvostupňového konania aj vedľajšiemu účastníkovi z povahy veci vylúčený) a napokon žalobkyňa mala tiež právo až do dňa predchádzajúceho nadobudnutiu právoplatnosti rozsudku, teda aj tu až do 29. januára 2015 vrátane možnosť odvrátiť právoplatnosť rozsudku i späťvzatím žaloby (v tomto prípade však len za podmienky nedostatku výslovného nesúhlasu žalovanej s takýmto jej úkonom).

Pretože tak k späťvzatiu žaloby došlo v čase toto umožňujúcom, žalovaná so späťvzatím nesúhlas nevyslovila a vedľajší účastník túto účastníčku v konaní podporujúci naopak výslovne vyhlásil, že so späťvzatím súhlasí, odvolaciemu súdu nič nebránilo rozhodnúť spôsobom uvedeným v prvej vete výroku tohto jeho uznesenia (pre nenapadnutie rozsudku aj odvolaním i s identifikáciou zrušovaného rozsudku súdu prvého stupňa vo výroku a nie v úvodnej časti) a to po prejednaní veci bez pojednávania podľa § 214 ods. 2 O. s. p. (keďže tu takto nešlo o vec samu a ani o žiaden zo zákonom predpokladaných prípadov potreby prejednávania aj takejto veci na pojednávaní odvolacieho súdu).

Zastavenie konania (ako celku) odvolacím súdom (v nadväznosti na pripustení späťvzatia žaloby a zrušení rozsudku súdu prvého stupňa, predstavujúceho prekážku zastavenia konania) so sebou nieslo aj povinnosť rozhodnutia odvolacieho súdu o trovách konania (celého). Zastavenie konania tu z procesného hľadiska zavinila (späťvzatím žaloby) žalobkyňa a principiálne by to tak bola ona, kto by mal zaplatiť procesnému súperovi náhradu trov konania. Žalovanej však v konaní preukázateľne žiadne trovy konania nevznikli a aj pre prípad opaku platilo, že procesného práva na náhradu trov konania prvostupňového sa vzdala najneskôr nepodaním odvolania proti rozsudku súdu prvého stupňa a v prípade trov konania odvolacieho nepodaním návrhu na priznanie náhrady (hoci ide o nutnú procesnú podmienku podľa § 151 ods. 1 O. s. p.). Mierne odlišná situácia tu síce bola u vedľajšieho účastníka na strane žalovanej, ktorý návrh na priznanie mu náhrady trov konania (na právnej službe) podal a dokonca aj vyčíslil, v tomto prípade však podľa názoru odvolacieho súdu nedošlo k naplneniu kritéria účelnosti vyčíslených a požadovaných trov (§ 142 ods. 1 a contrario), keďže vedľajší účastník do konania vstúpil až po rozhodnutí súdu prvého stupňa a takto nielenže neurobil, ale ani nemohol urobiť žiaden úkon napomáhajúci v spore žalovanej (čo je práve účelom vedľajšieho účastníctva podľa § 93 ods. 2 O. s. p.). Ak preto k zamietnutiu žaloby v prvom stupni, resp. k zastaveniu konania súdom odvolacím (by) došlo bez ohľadu na procesný postoj vedľajšieho účastníka, odvolací súd práve v tomto (i s použitím úpravy z ust. § 150 ods. 1 O. s. p.) videl dôvod hodný osobitného zreteľa, pre ktorý priznanie náhrady jemu nebolo možným, hoc aj v tomto prípade o vzniku trov pochybnosti byť nemuseli.

Práve tým bola daná rozdielnosť (i formulačná) rozhodnutí o trovách konania tzv. hlavných účastníčok konania (na jednej strane) a vedľajšieho účastníka (na strane druhej), z ktorých to prvé bolo výrazom uplatnením pravidla podľa § 224 ods. 1 a § 146 ods. 1 písm. c/ O. s. p. (podľa ktorého žiaden z účastníkov zastaveného konania nemá právo na náhradu jeho trov) a druhé jednou z možných variácií na rozhodnutie podľa výnimky, zakotvenej v ust. § 146 ods. 2 vety prvej O. s. p. (v tomto prípade preto, že tu existencia trov vedľajšieho účastníka aj návrhu na priznanie ich náhrady privodili práve nutnosť rozhodnutia inak než podľa pravidla, ako tento problém a jeho možné riešenia boli rozobraté napr. v uznesení Krajského súdu v Trnave zo 7. novembra 2013 č. k. 10Co/2/2013-89).

K prijatiu tohto uznesenia došlo pomerom hlasov 3 : 0, čiže jednomyselne (čl. I § 3 ods. 9 posledná veta zákona č. 757/2004 Z. z. v znení neskorších zmien a doplnení).

Poučenie:

Toto uznesenie nemožno napadnúť odvolaním.